

Sygn. akt **VI RCa 336/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Zofia Rutkowska (spr.)

SO Jolanta Piórkowska

Protokolant: p.o. sekretarza sądowego Sylwia Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. O.**

przeciwko **J. O.**

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 23 listopada 2017 roku

sygn. akt III RC 182/17

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego za II instancję.

Sygn. akt III RCa 336 /17

UZASADNIENIE

Powód P. O. wystąpił z powództwem o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej J. O., wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie VI RC 1787/12, z dniem wniesienia pozwu.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, że wyrokiem z dnia 24 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron z winy powoda. Jednocześnie Sąd orzekł o obowiązku alimentacyjnym powoda wobec byłej żony. Został on zobowiązany do łożenia na rzecz pozwanej tytułem alimentów kwoty 500 zł miesięcznie. W dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwana nie pracowała, cierpiała na depresję i miała problem ze znalezieniem pracy. Obecnie, prawdopodobnie od 2016 r. pozwana pracuje zawodowo. On natomiast pracuje i zarabia ok. 2036,46 zł netto, wynajmuje kawalerkę. Prowadzi gospodarstwo domowe ze swoją partnerką.

W ocenie powoda po stronie pozwanej nastąpiła istotna zmiana sytuacji w porównaniu z okresem zasądzenia alimentów, która uzasadnia uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego.

Pozwana J. O. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. Podała, że rozwód został orzeczony z winy powoda, który ma obecnie dobrą sytuację finansową, jest w nowym związku i powinien szukać wszelkich źródeł i możliwości powiększenia swoich zarobków. Poza tym nie wykazał, by pozwana była w stanie samodzielnie zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby, a ponadto żyć na takiej samej stopie życiowej jak sprzed orzeczenia rozwodu. Obecnie pozwana nie jest już w niedostatku, ale nadal znajduje się w bardzo trudnej sytuacji, a jej wynagrodzenie za pracę jest niewystarczające. Jej stopa życiowa w związku z rozwodem uległa znacznemu obniżeniu. Pozwana mieszka w G. w wynajętym mieszkaniu i kończy obecnie studia magisterskie. Zdaniem pozwanej brak jest przesłanej do uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda, a wszelkie przesłanki z art. 60kro istnieją nadal .

Sąd Rejonowy ustalił, że strony zawarły związek małżeński w dniu 7 maja 2005 r. Ze związku tego nie mają dzieci. Strony mieszkały wspólnie jeszcze przed ślubem (od 2003 r.) w mieszkaniu pozwanej w L., a następnie przeprowadziły się do O., do mieszkania przy ul. (...). W czasie małżeństwa strony starały się o potomstwo, jednakże ze względów zdrowotnych pozwana miała ograniczoną możliwość zajścia w ciążę. Małżonkowie podjęli decyzję o skorzystaniu z programu in vitro, na ten cel zaciągnęli kredyt w wysokości 50000 zł. Strony zaciągnęły także kredyt na remont mieszkania w wysokości 40000 zł. Z czasem ich relacje się pogarszały, dochodziło do kłótni, a powód wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego mieszkania w O., przy ul. (...). Zamieszkał w wynajmowanej kawalerce. W październiku 2012 r. powód wystąpił z powództwem o rozwód.

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie sygn. akt VI RC 1787/12 rozwiązał przez rozwód małżeństwo P. O. i J. O. z winy powoda. Jednocześnie Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie ustalając warunki płatności.

Powód w czasie orzeczenia o dotychczasowym obowiązku alimentacyjnym był zatrudniony w firmie (...) w D. i zarabiał 2641,67 zł brutto, ale wraz premiami i dodatkami był w stanie zarobić nawet ok. 2600 zł netto miesięcznie. Mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu w O., za które płacił ok. 1300 zł miesięcznie. Do pracy dojeżdżał. Opłacał telefon komórkowy w kwocie 60 zł, Internet – 30 zł oraz energię elektryczną w wysokości 150 zł. Korzystał z pomocy finansowej rodziców i rodzeństwa.

Pozwana początkowo pracowała jako dekorator w T. i zarabiała ok. 2000 zł. Z uwagi na problemy z zajściem w ciążę i czas pracy, zrezygnowała z tego zatrudnienia. W okresie od 1 lutego 2010 r. do 31 stycznia 2013 r. pracowała w Wydawnictwie (...) na ¼ etatu jako specjalista ds. sprzedaży internetowej. Mogła pracować w domu. Od 1 stycznia 2014 r. pracowała jako sprzedawca w przedsiębiorstwie (...) w O. z wynagrodzeniem 1680 zł brutto. Po rozstaniu z powodem podjęła naukę w zawodzie protetyka za odpłatnością 290 zł miesięcznie. Spłacała kredyty w łącznej wysokości 800 zł miesięcznie. Opłacała czynsz w wysokości 380 zł oraz energię elektryczną w kwocie 190 zł. Ponościła wydatki związane z dojazdami do pracy 130 zł miesięcznie. Pozostawała pod opieką psychologa. Koszt wizyt wynosił około 400 zł miesięcznie.

Po wyprowadzeniu się od pozwanej powód początkowo przekazywał jej różne kwoty na utrzymanie, potem tego zaprzestał, złożył także wypowiedzenie umów zawartych w zakładzie gazowniczym i energetycznym.

Przed Sądem Rejonowym w Olsztynie toczyło się postępowanie o podział majątku wspólnego stron w sprawie o sygn. akt X NS 784/15, w ramach którego w dniu 29 kwietnia 2016 r. strony zawarły ugodę, w której ustaliły, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi następujące składniki: 1) lokal mieszkalny położony w O. przy ul. (...) o powierzchni 46,30 m kw, obciążony dwoma kredytami – kredytem hipotecznym – hipoteką umowną i hipoteką umowną kaucyjną na rzecz Banku (...) (łącznie wartość zobowiązań obciążających ten składnik majątku wyniosła 80.321,67 zł). Strony ustaliły, że ten składnik majątku przyznają uczestniczce J. O. bez obowiązku spłaty wnioskodawcy P. O. z tego składnika majątku. Ponadto ustaliły że do majątku wspólnego wchodzi udział wynoszący 120/1000 części w prawie użytkowania wieczystego i ten składnik majątku przyznały uczestniczce J. O. bez obowiązku spłaty P. O. z tego

składnika majątku. J. O. wzięła wobec P. O. odpowiedzialność, że bank kredytujący składnik majątku w postaci mieszkania nie będzie dochodził od niego spłaty zobowiązań, a nadto zwolni P. O. z tego zobowiązania wobec Banku w terminie 2 lat od podpisania ugody; Obecni przy tej czynności rodzice uczestniczki J. E. O. G. i J. G. zobowiązali się względem P. O. wykonać całość zobowiązania w miejsce córki J. O., na wypadek gdyby nie dotrzymała swojego zobowiązania co do spłat rat obu wymienionych kredytów oraz zwolnienia go z długu wobec banku we wskazanym terminie 2 lat od podpisania ugody. Ugoda P. O. wyraził zgodę na dokonanie wcześniejszej spłaty zobowiązań opisanych w punkcie 1 i tym samym udzielił nieodwołalnego pełnomocnictwa J. O. do przeprowadzenia przed bankiem wszystkich czynności zmierzających do dokonania spłaty zobowiązań hipotecznych ujawnionych w księdze wieczystej i do wykonania zobowiązania określonego w punkcie 2; Strony dokonały podziału także innych składników majątku - komputera i samochodu S. (...), które przyznały P. O. na własność, zaś wszystkie ruchomości znajdujące się w mieszkaniu strony przyznały na własność uczestniczce J. O. bez obowiązku spłaty. Ponadto środki zgromadzone na pracowniczych otwartych funduszach emerytalnych i subkontach w ZUS według stanu na dzień wyłączenia wspólności majątkowej i według wartości z dnia podpisywania ugody strony przyznały sobie zgodnie ze stanem prowadzenia ich na poszczególnego byłego małżonka.

P. O. z zawodu jest technikiem informatykiem. Obecnie jest zatrudniony w ramach umowy na czas określony do 30 kwietnia 2019 r. w firmie (...) Sp. z o.o." w O. na stanowisku doradcy klienta. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 2100-2300 zł netto. Powód jest w nowym związku. Mieszka z partnerką - W. L., w kawalerce, za którą wspólnie płacą czynsz w wysokości ok. 1400 zł. Za energię uiszczają 200 zł, a media 100 zł, w tym za telefon 61 zł, za Internet 29,90 zł i abonament RTV 9,99 zł mirsięcznie. Partnerka powoda pracuje w szkole podstawowej i zarabia ok. 3000 zł.

Pozwany jest w trakcie budowy domu jednorodzinnego. W tym celu trzy lata temu kupił z partnerką działkę o powierzchni 13 arów. Powód zaciągnął kredyt w wysokości 408 000 zł na budowę domu, który spłaca od listopada 2015 r. Korzysta z pomocy finansowej swoich rodziców. Poza spłatą kredytu i alimentami nie ma żadnych dodatkowych obciążeń. Jest właścicielem samochodu marki S. (...), którym dojeżdża do pracy.

J. O. od połowy 2016 r. mieszka w G.. Wcześniej mieszkała w O. przy ul. (...) i, aby uzyskać dodatkowe środki, wynajmowała jeden pokój za kwotę 400 zł, a następnie do czerwca 2017 r. wynajmowała całe mieszkanie, co dawało jej dochód w kwocie 600 zł. Nie ukończyła kursu protetyki z uwagi na problemy zdrowotne. Przez dwa lata była pod opieką psychologa. Cały czas korzystała z pomocy rodziców.

Starła się o pracę zgodną z jej wykształceniem i ostatecznie znalazła ją w T.. W dniu 26 września 2016 r. podpisała umowę o pracę na czas określony z N.w G. jako asystent muzealny do dnia 30 września 2017 r. Jej wynagrodzenie zasadnicze wynosi 1950 zł. Nieco wcześniej przeprowadziła się do G., początkowo do koleżanki, a następnie wynajmowała mieszkanie w G. za kwotę 2 000 zł. Musiała także dopłacić 1500 zł za zużycie wody. Do pracy w T. dojeżdżała, ponosząc koszty w wysokości ok. 200 zł miesięcznie. W dniu 28 lutego 2017 r. podpisała z pracodawcą porozumienie zmieniające umowę o pracę, zyskując etat asystenta muzealnego- kierownika sekcji, a w konsekwencji dodatek funkcyjny w wysokości 10%. Jej obecne średnie wynagrodzenie brutto wynosi 2901,22 zł, a netto 2215,08 zł. Pracodawca zwraca jej także połowę kosztów dojazdów. Pozwana uzyskała z kasy zapomogowo-pożyczkowej w (...) pożyczkę w kwocie 3700 zł, którą spłaca w wysokości 300 zł miesięcznie. Płaci także do kasy comiesięczną składkę w kwocie 40 zł. Po uwzględnieniu potrąceń na spłatę pożyczki faktycznie otrzymuje ok. 1600 zł wypłaty.

W dniu 31 sierpnia 2017 r. pozwana sprzedała mieszkanie w O. za kwotę 220.000 zł, a za środki uzyskane w ramach umowy 15 września 2017 r. kupiła mieszkanie o powierzchni 38,60 m² w G., które wymaga remontu. Mieszka w nim od listopada 2017 r. Pożyczyła brakujące jej pieniądze od rodziców i ciotki.

Czynsz za mieszkanie wynosi 429 zł. Jej miesięczne wydatki obejmują także opłaty za Internet - 55 zł. Pozwana ma zadłużenie na kartach w łącznej wysokości 4 900 zł.

Pozwana nadal korzysta z pomocy finansowej swoich rodziców. Rozpoczęła kurs pedagogiczny, za który płaci co miesiąc 729 zł. Ponadto kontynuuje edukację na studiach niestacjonarnych zaocznych magisterskich Wydziału (...)w S. na kierunku(...). Opłata za czesne wynosi 785 zł miesięcznie. Nie korzysta obecnie z pomocy psychologa, ale wymaga leczenia stomatologicznego.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 23 listopada 2017 r uchylił z dniem 01 grudnia 2017 r obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 24 lutego w sprawie VI RC 1787/12. Sąd orzekł o kosztach sądowych i kosztach procesu.

Sąd Rejonowy uznał, że powództwo co do zasady należy uznać za zasadne.

Zgodnie z art. 60 § 2 kro, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

W przypadku, gdy po wydaniu prawomocnego wyroku dojdzie do zmiany stosunków (okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu) zgodnie z art. 138 kro, można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana ta nie musi wystąpić równocześnie po stronie uprawnionego jak i zobowiązanego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku, zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania, uzyskania nowych możliwości zarobkowania, bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron, wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego. Przedmiotem badania jest okres od ostatniego wyroku, ugody bądź umowy ustalającej wysokość alimentów.

W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą takie okoliczności, które uzasadniają uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec byłej małżonki.

Sąd Okręgowy w Olsztynie orzekł rozwód stron z winy powoda w lutym 2014 r. Od tego czasu sytuacja obu stron się zmieniła.

Powód jest obecnie w nowym związku, mieszka z partnerką i wspólnie z nią prowadzi gospodarstwo domowe. Buduje z nią dom i ma sprecyzowane plany na przyszłość. Zmieniła się także jego sytuacja zarobkowa, choć nie diametralnie. Jego wynagrodzenie zmniejszyło się o ok. 200-500 zł miesięcznie. Stosunek pracy z N. ustał w wyniku wypowiedzenia umowy przez pracodawcę, a nie z przyczyn leżących po stronie powoda, a w obecnym zakładzie pracy powód nie jest w stanie uzyskać większych kwot niż 2300 zł netto miesięcznie. Powód nadal mieszka w wynajmowanej kawalerce, której koszty utrzymania dzieli wraz z konkubiną, ale zaciągnął kredyt- również z konkubiną- na budowę domu w wysokości ponad 400.000 zł.

Na skutek podziału majątku wspólnego dokonanego przez strony, doszło także do zmian w sytuacji majątkowej stron, a to w ocenie Sądu Rejonowego, należało także uwzględnić przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy. Pozwana w wyniku podziału majątku uzyskała prawo własności mieszkania, choć musiała spłacić kredyty (łącznie 80.000 zł), a także utrzymywać to mieszkanie. Czerpała jednak dochody z jego wynajmu. W wyniku kolejnych transakcji sprzedała mieszkanie w O. i kupiła mieszkanie w G.. Pozwana także ma zadłużenia, choćby w zakładzie pracy czy u rodziny. Obecnie ma jednak pracę zgodną z jej wykształceniem, podejmuje przy tym starania o zwiększenie swoich możliwości zarobkowych – uczęszcza na kurs pedagogiczny (z uwagi na zajęcia prowadzone z dziećmi), a także studiuje psychologię.

Jakkolwiek motywacja pozwanej zasługuje na pochwałę, o tyle w jej sytuacji materialnej nauka w szkole wyższej z odpłatnością sięgającą niemal 800 zł miesięcznie może budzić wątpliwości co do racjonalności takiego działania. Inwestować w przyszłość w zakresie uzyskania wykształcenia w zupełnie zresztą odmiennej od dotychczasowej profesji mogą osoby, które są w stanie sfinansować taką edukację. Pozwana zaś, jak sama podkreślała, ma z tym obecnie znaczne trudności. Każda z dziedzin wybranych przez pozwaną jest zupełnie inna niż posiadane już przez nią wykształcenie. Pozwana z wykształcenia jest etnologiem. W ocenie Sądu Rejonowego sam fakt chęci kształcenia się należy oceniać zawsze pozytywnie, zwłaszcza gdy osoba chce podnieść swoje kwalifikacje i zdobyć nowe umiejętności, jednakże w przypadku gdy ma się problemy ze spłatą zobowiązań i wysnuwa twierdzenia o braku środków nawet na leczenie stomatologiczne, to podejmowanie kolejnych studiów, nie mając na ten cel zapewnionych środków, wydaje się być nieuzasadnionym i zbytecznym wydatkiem.

Sąd Rejonowy wskazał także, że J. O., wyprowadzając się do G., ma większe możliwości zawodowe i zarobkowe niż gdyby nadal mieszkała w O.. Powód ma w tym zakresie mniejsze możliwości. Porównując zarobki obu stron można zauważyć, że są mniej więcej na tym samym poziomie. Pozwana ma mieszkanie własnościowe w G., zaś powód od rozwodu wynajmował kawalerkę, a dopiero niedawno zdecydował się na budowę domu.

Powód do tej pory systematycznie łożył na utrzymanie byłej żony i przyczyniał się w odpowiednim zakresie do zaspokajania jej usprawiedliwionych potrzeb. Pozwana od razu po rozwodzie była w złej kondycji psychicznej i wówczas rzeczywiście wymagała wsparcia byłego małżonka. W chwili obecnej uwarunkowania pozwanej zmieniły się na jej korzyść.

Stan zdrowia pozwanej w zasadzie także pozostaje na tym samym poziomie. Pozwana podkreślała, że wymaga terapii, ale na nią nie uczęszcza, a w związku ze skręceniem stawu skokowego korzystała a prywatnych porad lekarskich. Nie jest ona jednak osobą niepełnosprawną, a skręcenie stawu nie stanowi choroby przewlekłej. Schorzenia nie dyskwalifikują jej z rynku pracy, jedynie czasowo powodowały niezdolność lub ograniczenia do jej wykonywania.

Zasądzając alimenty w sprawie rozwodowej Sąd Okręgowy w Olsztynie uznał, że pozwana swoimi siłami, mając zachowaną zdolność zarobkową na poziomie najniższej krajowej, jest w stanie zaspokoić jedynie część swoich usprawiedliwionych potrzeb, wobec czego zasądził na jej rzecz od P. O. świadczenie alimentacyjne w kwocie po 500 zł miesięcznie, z przeznaczeniem głównie na ponoszenie opłat związanych z utrzymaniem mieszkania i spłaty wspólnie zaciągniętych kredytów. Sąd Okręgowy podkreślał, że gdy małżonkowie żyli razem i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, funkcjonowanie rodziny opierało się o finanse dostarczane w zdecydowanej mierze przez powoda. Po jego odejściu sytuacja powoda była o wiele bardziej korzystna od tej, w jakiej znajdowała się pozwana.

Pozwana po rozwodzie, a nawet już przed, miała problemy zdrowotne, które rzutowały na jej życie zawodowe. Jednakże w 2016 r. zmieniła diametralnie swoje życie. Wyjechała do innego miasta, gdzie znalazła zatrudnienie. Zdecydowała się sprzedać mieszkanie w O. i przeprowadzić na stałe do G.. Rozpoczęła także studia oraz kurs pedagogiczny, mimo zdobytego już wcześniej wykształcenia.

Pozwana jest sama i samodzielnie musi ponosić wszelkie koszty związane ze swoim utrzymaniem. Niemniej jednak obecnie pracuje zawodowo w N.w G., ma stabilne warunki zatrudnienia, a jej twierdzenia o ciężkiej sytuacji finansowej nie mają pokrycia w rzeczywistości, ponieważ faktycznie gdyby pozwana znajdowała się w tak trudnej sytuacji nie decydowałaby się na podejmowanie płatnych studiów, a nadto dodatkowego płatnego kursu.

Sąd Rejonowy uznał, że nie ma podstaw by obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej był w dalszym ciągu kontynuowany. Pozwana jest w stanie sama zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby, nawet te ponadstandardowe, jej sytuacja życiowa jest ustabilizowana, wobec czego Sąd Rejonowy na podstawie art. 138 kro uchylił z dniem 1 grudnia 2017 r. obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej.

Na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze sytuację materialną pozwanej, w tym aktualne obciążenia, oraz z uwagi na charakter sprawy, Sąd Rejonowy odstąpił od obciążania pozwanej kosztami sądowymi.

O wzajemnym zniesieniu kosztów procesu między stronami Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana.

Skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 60 § 3 kr i op w związku z art. 138 kr i op poprzez błędną wykładnię tych przepisów wskazującą na możliwość uchylecia obowiązku alimentacyjnego przez Sąd na podstawie art. 138 kr i op, w sytuacji wcześniejszego zasądzenia tych alimentów przez inny Sąd na podstawie art 60 § 2 kr i op i tym samym uznanie , przy treści art. 60 §3 kr i op, że nie ma podstaw, by obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej był w dalszym ciągu kontynuowany. Zarzuciła również naruszenie prawa procesowego – art. 233 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc poprzez dowolne ustalenie, iż w sprawie zachodzą takie okoliczności, które uzasadniałyby uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, pomimo braku ustawowych przesłanek ku temu rozstrzygnięciu.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podniosła, że z treści § 3 art. 60 kr i op jednoznacznie wynikają okoliczności powodujące wygaśnięcie wcześniej orzeczonego obowiązku alimentacyjnego , a w katalogu tych okoliczności enumeratywnie wymienionych nie ma okoliczności wskazanych przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym orzeczeniu . Pozwana nie weszła w nowy związek, a powód w swym żądaniu zgłosił jedynie jeden wniosek – o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej. Taki wniosek nie mógł być w ogóle przez Sąd uwzględniony z uwagi na brak podstaw prawnych do takiego orzeczenia. Wskazana przez Sąd Rejonowy podstawa prawna - art. 138 kr i op - mogłaby być zastosowana , gdyby w tym zakresie strona powodowa zgłosiła żądanie. Takiego żądania nie było. Brak było żądania alternatywnego np. obniżenia alimentów. Sąd Rejonowy błędnie uznał , że w sprawie tej są podstawy do uchylenia obowiązku alimentacyjnego. Skarżąca powołała się na podobne orzeczenie w sprawie III RC 767/13 (VI RCa 342/13) Sadu Rejonowego w Olsztynie. Okoliczności przytoczone przez Sąd Rejonowy mogłyby mieć zastosowanie jedynie w przypadku zmiany orzeczonego już obowiązku alimentacyjnego, a nie jego uchylenia.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jest bezzasadna i jako taka nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych, jak też i prawnych. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej analizy przedłożonego przez strony materiału dowodowego. Także wnioski powzięte przez Sąd ten na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. Z tych też przyczyn Sąd Okręgowy aprobuje i przyjmuje za własne ustalenia poczynione przez Sąd I instancji, jak też wnioski wywiedzione ze zgromadzonego materiału dowodowego.

Stosownie do treści przepisu art. 60 § 2 kr i op jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczyniać się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Orzekając rozwód małżeństwa stron Sąd Okręgowy w Olsztynie ustalił obowiązek alimentacyjny powoda, względem byłej żony . w wysokości po 500,00 złotych miesięcznie. Roszczenie to znajduje oparcie w powyżej powołanym przepisie.

Z uwagi na fakt, iż zobowiązania alimentacyjne z reguły utrzymują się przez dłuższy czas, czemu nieodłącznie towarzyszą zmiany okoliczności kształtujących zakres świadczeń alimentacyjnych, ustawodawca przewidział w art. 138 kr i op możliwość dokonania odpowiednich zmian w zakresie wysokości tych świadczeń. Zgodnie zatem z art. 138 kr i op w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Taka

sytuacja zaszła w niniejszej sprawie, o czym szeroko wypowiedział się Sąd Rejonowy wskazując na konkretne fakty i zdarzenia w życiu stron.

Wskazywany w apelacji przepis art. 60 § 3 kr i op odnosi się do dodatkowych możliwości wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego między były mi małżonkami.

Powód wnosił w niniejszej sprawie o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego uzasadniając żądanie zmianą stosunków. W pozwie nie została podana podstawa prawna żądania, ale nie ma takiego obowiązku.

Powoływanie się przez stronę pozwaną w apelacji na orzeczenie tutejszego Sądu w sprawie VI RCa 342/13 (III RC 767/13 SR w Olsztynie) jest nietrafne. W sprawie tej powód żądający uchylenia obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony powołuje się na zmianę stosunków. Sąd Rejonowy oddalił powództwo uznając, że nie nastąpiła zmiana stosunków w porównaniu do tych jakie miały miejsce w chwili zasądzenia alimentów. Sąd II instancji oddalając apelację powoda powołuje się na brak przesłanek z art. 138 kr i op. Sąd ten w uzasadnieniu wyroku sugeruje powodowi możliwość obniżenia alimentów i braku alternatywnego żądania z jego strony.

W sprawie będącej przedmiotem obecnego rozstrzygnięcia żądanie powoda było konkretne – uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Ustalenia Sądu Rejonowego konkretne i uznanie, że zachodzą przesłanki z art. 138 kr i op. Sąd orzekł zatem co do przedmiotu objętego żądaniem pozwu. W tych dwóch sprawach nie ma żadnej analogii i podobieństwa, by móc żądać podobnych rozstrzygnięć od sądów.

W przekonaniu Sądu II instancji zmiana orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego przewidziana w art. 138 kr i op to zarówno jego zwiększenie, zmniejszenie jak i uchylenie.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 385 kpc apelację oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis § 4 ustęp 1 pkt 9 w związku z § 10 ustęp 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r (Dz.U. 2015 poz 1800).